

ת"פ (חיפה) 34554-08-24 - מדינת ישראל נ' סמיר שאויש

בית משפט השלום בחיפה

ת"פ 34554-08-24 מדינת ישראל נ' שאויש

לפני כבוד השופט בוריס שרמן

בעניין: המאשימה

מדינת ישראל

ע"י ב"כ שלוחת תביעות חיפה, משטרת
ישראל

נגד

הנאשם

סמיר שאויש

ע"י ב"כ עו"ד שגיא אקו - סניגוריה ציבורית

גזר דין

1. בהכרעת דין מיום 18/8/24 הרשעתי את הנאשם על סמך הודאתו בעבירות של הסעת תושב זר השוהה בישראל שלא כדין, בניגוד לסעיף 12א(ג)(1) לחוק הכניסה לישראל, התשי"ב - 1952 [להלן: **חוק הכניסה לישראל**], והעסקת שני תושבים זרים או יותר, בניגוד לסעיף 12ב3א(1) + 12ב2א(1) לחוק הכניסה לישראל. לפי עובדות כתב האישום, ביום 13/8/24 הנאשם אסף בחיפה שני תושבי ג'נין שלא היו להם היתרי כניסה, שהייה או עבודה בישראל. הנאשם סיכם עם השניים כי יסיע אותם לעפולה שם יעסיק אותם. הנאשם אכן העסיק את השניים באזור עפולה בעבודות שיפוצים ופיקח עליהם. בסוף יום עבודה, לבקשת השניים, הנאשם הסיע אותם לחיפה שם השלושה נעצרו.

לאחר הרשעת הנאשם, לבקשת הצדדים הוריתי לשירות המבחן להגיש תסקיר בעניינו.

2. לפי התסקיר מיום 22/1/25, הנאשם כבן 70, נשוי ואב ל-12 ילדים בגילאים 24-46. הנאשם מתגורר עם משפחתו בשפרעם ומתקיים מקצבת פנסיה חודשית. תוארו קשיים כלכליים בעקבות חובות לבנק וקשיים בריאותיים - כאבי גב כרוניים. הנאשם התקשה לקבל אחריות למימון לו בכתב האישום וטען בפני שירות המבחן כי פגש את שני התושבים הזרים באקראי כאשר אחד מילדיו ביקש ממנו לאתר עבורו עובדים. לדבריו, האמין לתושבים הזרים כי יש בידיהם אישורים. לאחר שקילת הנתונים הרלבנטיים, שירות המבחן העריך כי לא ניתן לשלול את הסיכון להישנות עבירות דומות בעתיד. בשל קשיי הנאשם להתבונן במניעים להתנהגותו, אי הבעת נזקקות טיפולית והיעדר מוטיבציה לשינוי שירות המבחן לא בא בהמלצה טיפולית והמליץ לגזור על הנאשם מאסר בעבודות שירות לצד מאסר מותנה וקנס כספי.

3. לבקשת ב"כ הנאשם ולמרות התנגדות ב"כ המאשימה איפשרתי לנאשם להיפגש עם שירות המבחן פעם נוספת. בתסקיר משלים מיום 12/3/25 שירות המבחן שב על המלצתו לגזור על הנאשם מאסר בעבודות שירות. צוין כי הנאשם מביע עמדה קורבנית, שולל צורך או רצון בהתערבות טיפולית ומביע עייפות מההליך הפלילי. שירות המבחן שב על המלצתו לגזור על הנאשם מאסר בעבודות שירות.

4. ב"כ המאשימה טענה כי מידת הפגיעה בערכים המוגנים מצד הנאשם גבוהה. הנאשם הסיע והעסיק שני תושבים זרים בתקופה רגישה מבחינה ביטחונית ובכך העמיד את הציבור כולו בסכנה. מעשי הנאשם פגעו לא רק בזכותה של המדינה לקבוע זהות הבאים בשעריה, אלא גם ביכולתה להגן על שלומם וביטחונם של אזרחיה. נטען, כי הדרך היעילה להילחם בתופעה הקשה של העסקת והסעת שוהים בלתי חוקיים הינה בנקיטת ענישה מחמירה דווקא נגד אזרחי ישראל ותושביה המלינים, מעסיקים או מסיעים אותם, ולא בכדי המחוקק החמיר לאחרונה את הענישה בעבירות אלה במסגרת תיקון 38 לחוק הכניסה לישראל. המאשימה ביקשה לקבוע כי מתחם העונש ההולם בעניינו של הנאשם נע בין 10 ל-15 חודשי מאסר בפועל, לצד מאסר מותנה וקנס כבד, תוך שהיא מפנה לפסקי דין התומכים בעמדתה. באשר לעונש המתאים לנאשם, המאשימה ביקשה לגזור עליו מאסר בפועל ברף התחתון של המתחם שהוצע, מאסר על תנאי ארוך ומרתיע, קנס שיעלה על 10,000 ₪, פסילת רישיון נהיגה בפועל למשך 6 חודשים, פסילת רישיון נהיגה על תנאי והתחייבות.

בדין הדגישה ב"כ המאשימה את ההחמרה בענישה שבאה בעקבות תחילת מלחמת חרבות הברזל וחקיקת תיקון 38 לחוק הכניסה לישראל. עוד הפנתה לקושי של הנאשם לקחת אחריות על מעשיו כפי שתואר בתסקירים. לשיטתה, ממצאי התסקירים תומכים בעמדתה העונשית. הוגש גיליון הרשעותיו הקודמות של הנאשם ממנו עולה כי לחובתו הרשעה יחידה בעבירה מתחום התכנון והבנייה משנת 2016 (התיישנה בשנת 2021) בגינה נדון לקנס והתחייבות.

המאשימה ביקשה לחלט את הרכב באמצעותו בוצעה עבירת ההסעה.

5. לטענת ב"כ הנאשם, פסקי דין אליהם הפנתה המאשימה עוסקים בנסיבות חמורות יותר מאשר בענייננו. לגופו של עניין, הפנה הסניגור לנסיבותיו האישיות של הנאשם, לרקעו הנורמטיבי ולמצבו הבריאותי כפי שהדברים עולים מהמסמכים אותם הגיש. באשר לנסיבות ביצוע העבירה, הפנה לכך שהנאשם העלה את השב"ח לרכבו בתוך העיר חיפה ולא בקרבת קו התפר וכן לכך ששני התושבים הזרים הועלו באותו מקום והועסקו במשך כחצי יום בלבד. לשיטת הסניגור, הנאשם לא נקט בגישה מצמצמת בפגישותיו עם שירות המבחן אלא ביקש לתאר את האירועים כפי שאירעו במציאות. בהקשר זה הסניגור הדגיש כי העבירות בהן הורשע הנאשם לא דורשות להתגבשותן מודעות בפועל להיות התושבים הזרים נעדרי היתרי כניסה, אלא די בעצימת עיניים, ובכך הנאשם הודה. ב"כ הנאשם טען שמתחם העונש ההולם נע בין מספר חודשי מאסר לריצוי בעבודות שירות לבין 10 חודשי מאסר בפועל, תוך שהוא מפנה לתקדימים התומכים בעמדתו. באשר לעונש ההולם, הפנה לעברו הנקי של הנאשם, לגילו המתקדם, למצבו הבריאותי (הוגשו מסמכים), להודאתו המידית ולתנאים המגבילים בהם הנאשם מצוי פרק זמן של כחצי שנה מבלי שנרשמו לחובתו הפרות

כלשהן. באשר לקנס, טען כי היעדר חומרה מיוחדת במעשי העבירה לצד נסיבותיו האישיות של הנאשם מהווים טעמים מיוחדים המאפשרים חריגה מקנס המינימום הקבוע בחוק. ב"כ הנאשם התנגד לבקשת חילוט הרכב בטענה כי נסיבות המקרה לא מצדיקות זאת והפנה בהקשר זה למצבם הכלכלי הקשה של הנאשם ובני משפחתו.

הנאשם ביקש סליחה והבטיח שהמעשים לא יחזרו על עצמם.

דין והכרעה

6. כל מדינה ריבונית רשאית לפקח על זהות הנכנסים בשעריה, לקבוע כללים לגבי הכניסה ולהתנותה בתנאים. ביצוע עבירות לפי חוק הכניסה לישראל פוגע בערכים חברתיים אלו. אם לא די בכך, קיים סיכון, שלצערנו התממש לא פעם, גם בעת האחרונה, שכניסה לא מורשית לשטחי המדינה עלולה לפגוע גם בביטחון המדינה ותושביה. הדברים נכונים במיוחד בימים קשים אלה, כשהמדינה נמצאת במצב של מלחמה וקיים צורך ממשי ומובהק להגן על גבולות המדינה ועל ביטחון הציבור.

7. אכן, בימים אחרים, שקטים יותר, הוטלו על הנאשמים בעבירות דומות למיוחס לנאשם עונשים קלים שלא תמיד כללו מאסר בפועל. עם זאת, כבר אז נקבע כי שינוי העתים והנסיבות והמצב הביטחוני במדינה עשויים להשליך על מתחם העונש ההולם בעבירות אלה (ראה למשל רע"פ 3677/13 **מוחמד אלהרוש נ' מדינת ישראל** [פורסם בנבו] (9/12/14)); רע"פ 1195/22 **אשחאדאת נ' מדינת ישראל** [פורסם בנבו] (27/12/22)).

8. נדמה כי אין חולק שמאז האירועים הקשים של ה-7/10/23 חל שינוי במצב הביטחוני המצדיק גם שינוי ברמת הענישה הנוהגת בעבירות לפי חוק הכניסה לישראל. עיון בגזרי הדין שניתנו בעת האחרונה מלמד, כי גם בעבירות הסעת והעסקת שוהים בלתי חוקיים שלא נעברו בנסיבות מחמירות הוטלו עונשי מאסר בפועל, לעיתים לתקופות לא קצרות.

9. באשר לנזק שנגרם ממעשי הנאשם ויכול היה להיגרם מהם - אין ספק שהעסקת שוהים בלתי חוקיים תורמת מאד לפריחתה של תופעה פסולה ומסוכנת של כניסה לישראל שלא כחוק. אם אזרחי ותושבי המדינה לא היו מספקים לתושבים הזרים עבודה, מלינים ומסיעים אותם, הדעת נותנת שתופעה זו הייתה מצטמצמת מאד והדבר היה מפחית את הסיכון לחדירת גורמים עוינים במסווה של מחפשי עבודה "תמימים" ומקל על כוחות הביטחון במאבקם בגורמי טרור. זאת ועוד, לעניין הנזק האפשרי אין להתעלם מכך שהנאשם לא עמד ולא יכול היה לעמוד על הסיכון הנשקף מהתושבים הזרים אותם העסיק והסיע. למעשה, הנאשם עצם את עיניו מפני האפשרות שיתכן והוא מסיע ומעסיק אנשים שנכנסו לישראל למטרת פגיעה בביטחונה ובביטחונם של אזרחיה ותושביה.

10. עוד יש להתחשב בתיקון 38 לחוק הכניסה לישראל, שנכנס לאחרונה לתוקף, במסגרתו מצא המחוקק, לצד החמרה משמעותית בענישה בגין העבירות בהן עסקין, לקבוע בסעיף 12ה(א) עונשי מינימום למי שעובר עבירות בהן הורשע הנאשם בעניינו. התיקון נכנס לתוקף ביום 8/4/24 והוא חל על עניינו של הנאשם. לפיכך, בהעדר טעמים מיוחדים, עונש המאסר שיוטל על הנאשם -

בפועל ועל תנאי - לא יפחת מ-12 חודשי מאסר בגין עבירת ההסעה ה"בסיסית" ולא יפחת מ-21 חודשי מאסר בגין עבירת ההעסקה בנסיבות מחמירות (רבע מהעונש המרבי).

11. מכאן לרמת הענישה הנוהגת. עיון בגזרי דין שניתנו לאחר תחילת המלחמה, ובמיוחד לאחר כניסת תיקון 38 לחוק הכניסה לישראל לתוקף מלמד על מגמה ברורה של החמרה בענישה בגין ביצוע עבירות לפי חוק הכניסה לישראל. עם זאת, לא מצאתי פסקי דין רבים של בתי משפט מחוזיים שעסקו בסוגיית הענישה הראויה בעבירות אלה. פסק הדין היחיד שניתן בעניין עבירת הסעת שוהים בלתי חוקיים שנעברה לאחר כניסת תיקון 38 לתוקף עסק בנסיבות שונות וחמורות יותר (עפ"ג (מחוזי-י"ם) 36408-12-24, 68699-11-24 **סעיד נעמאן נ' מדינת ישראל**, פסק דין מיום 6/1/25). באותו עניין היה מדובר בהסעת 8 תושבים זרים במיניבוס זעיר שמשמש כרכב להסעות ילדים לבתי ספר - עובדה המקשה על גילוי העבירה. בית משפט השלום קבע מתחם שבין 7-24 חודשי מאסר וגזר על הנאשם 9 חודשי עבודות שירות, 12 חודשי מאסר על תנאי, 6 חודשי פסילה בפועל וקנס בסך 10,000 ₪. בית המשפט המחוזי מצא כי מדובר בענישה מקלה, אך החליט לא להתערב בה, בין היתר בשל כך שנציג המדינה לא עמד על החמרה בפועל של רכיב המאסר.

12. באשר לפסיקת בתי משפט השלום, נראה כי מתחמי הענישה שנקבעו מתחילים ממאסר בפועל למשך מספר חודשים (שניתן לרצותו גם בעבודות שירות), כאשר במסגרת השיקולים לקביעת מתחם העונש ההולם מתחשבים בתי המשפט, בין היתר, במשך ובתדירות העסקה, הלנה או הסעה, התכלית הכלכלית שמאחוריה, ולגבי עבירות ההסעה - האם מדובר בהסעה משטחי איו"ש או מקרבתם או הסעה בתוך מדינת ישראל והאם עומד מאחורי העבירה מניע כלכלי. להלן אפנה למספר מקרים שנדונו בעת האחרונה, לאחר כניסת תיקון 38 לתוקף.

בת"פ (שלום כפר סבא) 68098-07-24 **מדינת ישראל נ' בלביליה** (8/10/24) דובר במי שהורשע בהעסקת תושב זר ובהסעתו ברכבו לעבודה ובחזרה לבית חברו. נקבע כי מתחם העונש ההולם מתחיל ממאסר בפועל של מספר חודשים. על הנאשם הוטלו 3 חודשי מאסר בפועל, מאסר מותנה, קנס כספי, פסילת רישיון נהיגה בפועל ועל תנאי.

בת"פ (שלום נתניה) 12196-06-24 **מדינת ישראל נ' גרבי** (29/10/24) הנאשם הורשע בהעסקת תושב זר בנסיבות מחמירות לאחר שהעסיק שני שוהים בלתי חוקיים למשך כחודש וחצי. בית המשפט קבע כי מתחם העונש ההולם נע בין 9-24 חודשי מאסר לריצוי בפועל וגזר על הנאשם 9 חודשי עבודות שירות, מאסר מותנה וקנס כספי.

בת"פ (שלום קריות) 45761-05-24 **מדינת ישראל נ' יוספין** (14/1/25) נדון עניינו של נאשם שהעסיק שוהי בלתי חוקי במשך 5 ימים והסיעו משפרעם למקום העבודה בתקופת העסקה. נקבע כי מתחם העונש ההולם נע בין 12-24 חודשי מאסר בפועל והנאשם נדון ל-12 חודשי מאסר בפועל, מאסר מותנה וקנס. יצוין, כי הנאשם ערער על חומרת העונש וביום 8/5/25 בית המשפט המחוזי בחיפה הורה לממונה על עבודות השירות להגיש חו"ד בעניין התאמת הנאשם לריצוי מאסר בעבודות

שירות, תוך שהובהר כי אל לו לנאשם לפתח ציפיות. פסק הדין צפוי להינתן ביום 10/7/25.

בת"פ (שלום חיפה) 57250-07-24 **מדינת ישראל נ' עליאן** (13/2/25) הנאשם הורשע בהסעת שוהה בלתי חוקי מירושלים לחיפה תמורת 400 ₪ תוך שהוא הסיע במקביל אדם נוסף שזהותו לא התבררה לכפר מנדא תמורת 300 ₪. נקבע כי מתחם העונש ההולם נע בין 6 חודשי מאסר לריצוי בדרך של עבודות שירות לבין 24 חודשי מאסר לריצוי בפועל. על הנאשם הוטלו 9 חודשי מאסר בפועל לריצוי בדרך של עבודות שירות, מאסר מותנה, קנס כספי, התחייבות ופסילת רישיון נהיגה בפועל ועל תנאי. גם בתיק זה הנאשם ערער על חומרת העונש והדיון בערעור נקבע ליום 10/6/25.

בת"פ (שלום רחובות) 47241-10-24 **מדינת ישראל נ' אל סלאמין** (5/3/25) הורשע הנאשם בהלנת שני תושבים זרים ובהסעתם לאתר עבודה אותו ניהל. נקבע כי מתחם העונש ההולם נע בין 7-20 חודשי מאסר בפועל. על הנאשם הוטלו 7 חודשי עבודות שירות, מאסר מותנה, קנס כספי ופסילת רישיון נהיגה בפועל ועל תנאי.

בת"פ (שלום חיפה) 10224-09-24 **מדינת ישראל נ' חואשי** (27/3/25) הנאשם הורשע בהעסקת שוהה בלתי חוקי במשך שבוע ימים בתמורה לתשלום יומי בסך 300 ₪ ובהסעת אותו תושב זר במהלך אותו שבוע למקום העבודה. נקבע כי מתחם העונש ההולם נע בין מספר חודשי מאסר בפועל לבין 15 חודשי מאסר בפועל. על הנאשם הוטלו 5 חודשי עבודות שירות, 8 חודשי מאסר על תנאי, קנס ופסילת רישיון נהיגה. אציין, כי למרות שלנאשם יוחסה העסקת והסעת תושב זר במשך שבוע, הוא הורשע בעבירת העסקת שב"ח בסיסית (לא בנסיבות מחמירות).

13. בעניינו של הנאשם יש להתחשב גם בכך שהעסיק והסיע שני תושבים זרים, אם כי משך ההעסקה - יום אחד - היה קצר. נתונים רלבנטיים נוספים הינם כי הנאשם פגש את שני התושבים הזרים באותו מקום, ללא תיאום מוקדם, וסיכם איתם מיד את דבר העסקתם - כלומר, לביצוע העבירות לא קדם תכנון משמעותי. כמו כן, המפגש עם התושבים הזרים התרחש בחיפה (ולא באיו"ש או בקרבת השטחים) והסעתם נעשתה בתוך המדינה - מחיפה לעפולה וחזרה (ולא העברתם דרך מעברים ומחסומים). לא נטען כי יש היכרות קודמת בין הנאשם למי מהתושבים הזרים. כמו כן, שני התושבים הזרים הועלו לרכבו של הנאשם ביחד ולא בשתי הזדמנויות שונות. כל אלה מצביעים את מעשי הנאשם ברף חומרה נמוך יחסית של עבירות מהסוג בו עסקין.

14. לאחר ששקלתי את טיעוני הצדדים ונתתי דעתי לנסיבות ביצוע העבירה כמפורט לעיל, בהתחשב ברמת הענישה הנוהגת מאז תחילת מלחמת חרבות הברזל, מצאתי לקבוע כי **מתחם העונש ההולם נע בין 6 חודשי מאסר בפועל אותם ניתן לרצות בעבודות שירות לבין 18 חודשי מאסר בפועל**, לצד ענישה נלווית בדמות מאסר מותנה, פסילת רישיון נהיגה בפועל ועל תנאי וקנס כספי. אני ער לכך שגבולו העליון של המתחם שקבעתי מחמיר יותר מזה שהוצע ע"י המאשימה, אך לשיטתי המתחם אמור להיות רחב דיו כדי לאפשר מתן משקל הולם לשיקולים החשובים המשפיעים על גזירת העונש בתוך המתחם,

כגון עבר פלילי, מסוכנותו, שיקולי שיקום, הרתעה וכדומה. המתחם לו עתרה המאשימה - 10-15 חודשי מאסר בפועל - לא מאפשר מתן משקל ראוי לשיקולים אלה.

15. באשר לעונש המתאים לנאשם, המאשימה הסכימה בהגנותה כי יש למקם את העונש בגבולו התחתון של מתחם העונש ההולם. אכן, הנאשם הודה בהזדמנות הראשונה ואין לחובתו הרשעות קודמות (אני מתעלם מהעולה מהתסקיר בדבר הסתבכותו של הנאשם לכאורה בעבירה דומה בשנת 2003, שכן מדובר להבנתי ברישום שנמחק). גילו המתקדם, עברו הנקי (למעט הרשעה שהתיישנה בעבירות תכנון ובנייה) ונסיבותיו האישיות כפי שפורטו בתסקיר ראיות להתחשבות. התסקיר ממליץ לגזור על הנאשם מאסר בעבודות שירות. לקביעתי, הסיכון להישנות העבירות פחת נוכח ההליכים שננקטו. הנאשם היה נתון בתנאים מגבילים לפרק זמן לא מבוטל ולא נרשמו לחובתו הפרות.

16. לעניין המאסר המותנה, לאחר שלא מצאתי כי מתקיימים בעניינו של הנאשם טעמים מיוחדים המאפשרים סטייה מעונש המינימום הקבוע בחוק הכניסה לישראל לעבירה החמורה ביותר בה הורשע הנאשם - 21 חודשי מאסר (בפועל ועל תנאי) - אגזור עונש מאסר מותנה באופן שעונש המאסר הכולל יעמוד על עונש המינימום הנ"ל.

17. באשר לרכיב הפסילה, מצאתי כי לא ניתן להסתפק בפסילה על תנאי בלבד. על אף נסיבותיו האישיות של הנאשם וגילו, מצאתי כי באיזון מכלול השיקולים יש להשית על הנאשם עונש של פסילה בפועל לתקופה קצרה יחסית, אשר יש בו מחד גיסא כדי לבטא את חומרת המעשה ומאידך גיסא להתחשב בנסיבותיו של הנאשם, מאמצי שיקומו ומסוכנותו הפחותה. בהקשר זה אתחשב גם בכך שהמחוקק העמיד את עונש הפסילה המרב בגין עבירת ההסעה בה הורשע הנאשם על שישה חודשים.

18. לגבי רכיב הקנס, המאשימה עתרה להשית על הנאשם קנס העולה על 10,000 ₪ - קנס המינימום הקבוע לעבירה בה הורשע הנאשם (ראה סעיף 12ב3(ג)(1) לחוק הכניסה לישראל). לא מצאתי טעמים מיוחדים המצדיקים השתת קנס נמוך יותר. עם זאת, איני סבור כי מצבו הכלכלי של הנאשם והרווח שהפיק מביצוע העבירות מצדיק הטלת קנס גבוה יותר מקנס המינימום.

19. אשר על כן, באיזון בין כל האמור לעיל לבין שיקולי הענישה הנוגעים להרתעת היחיד והרתעת הרבים, אני מטיל על הנאשם את העונשים הבאים:

א. 6 חודשי מאסר בפועל. המאסר ירוצה בעבודות שירות במתנ"ס שפרעם, לאחר שהנאשם נמצא מתאים לריצוי המאסר בדרך זו.

על הנאשם להתייצב ביום 17/6/25 בשעה 8:00 לצורך קליטה והצבה במשרדי יחידת ברקאי, שלוחת צפון, סמוך לבית סוהר מגידו.

הנאשם מוזהר כי מדובר בתנאי העסקה קפדניים וכל חריגה מהם עלולה להביא להפסקת עבודות השירות וריצוי יתרת התקופה במאסר ממשי, מאחורי סורג וברית.

ב. 15 חודשי מאסר על תנאי והתנאי הוא שבמשך שלוש שנים מהיום הנאשם לא יבצע עבירה של העסקה, הלנה או הסעה של שב"ח. אני ער לכך שגזרתי מאסר מותנה ארוך יחסית, והדבר עלול להקשות על הפעלתו בעתיד, אך נוכח הוראת החוק בדבר עונש מאסר מינימאלי אני רואה מנוס מכך.

ג. קנס בסך 10,000 ₪ או 30 ימי מאסר תמורתו. הקנס ישולם בעשרה תשלומים שווים ורצופים בסך 1,000 ₪ כל תשלום, החל מיום 1/7/25 ובכל יום ראשון לחודש עוקב. אי עמידה בתשלום כלשהו תביא לפירעון מידי של יתרת הקנס.

התשלום יבוצע באחת מהדרכים הבאות:

· בכרטיס אשראי - באתר המקוון של רשות האכיפה והגבייה, www.eca.gov.il (ניתן לשלם בפריסה של עד 18 תשלומים בהסדר קרדיט). ניתן להגיע לאתר באמצעות חיפוש של המילים "תשלום גביית קנסות".

· מוקד שירות טלפוני בשירות עצמי (מרכז גבייה) - בטל' 35592* או בטל' 073-2055000.

· במזומן בכל סניף של בנק הדואר - בהצגת תעודת זהות, אין צורך בשוברי תשלום.

ד. 2 חודשי פסילה בפועל מלנהוג או להחזיק רישיון נהיגה החל מיום 1/7/25. במועד זה יפקיד הנאשם את רישיון הנהיגה שלו במזכירות בית המשפט. הוסבר לנאשם כי הוא יהיה פסול מלנהוג מיום 1/7/25, ואולם מניין הפסילה יחל להימנות רק ממועד הפקדת הרישיון בפועל. באם רישיון הנהיגה יופקד לפני יום 1/7/25, הפסילה תחושב בהתאם.

ה. 2 חודשי פסילת רישיון נהיגה על תנאי והתנאי הוא שבמשך שנתיים מהיום הנאשם לא יעבור את העבירה בה הורשע בתיק זה או עבירה של נהיגה בפסילה.

באשר לבקשת המאשימה לחלט את הרכב באמצעותו בוצעה העבירה - סעיף 12א(ד1א)(1) לחוק הכניסה לישראל אכן מסמיך את בית המשפט, "נוסף על כל עונש, להורות על חילוט הרכב שבו נעברה העבירה, אם האדם שהורשע בעבירה הוא בעליו של הרכב או המחזיק בו דרך קבע...". אלא שבענייננו אני סבור כי חילוט רכבו של הנאשם יעמוד במבחן המידתיות. הנאשם הורשע בעבירת הסעה "בסיסית"; הוא הודה בהזדמנות הראשונה; גילו המתקדם ומצבו הבריאותי מלמדים על צרכים אישיים משמעותיים להשתמש ברכב. גם עיון בגזרי הדין אליהם הפניתי מעלה כי בנסיבות חמורות יותר של הסעת שוהים בלתי חוקיים בתי המשפט נמנעו מחילוט רכבם של העבריינים. על כן, אני דוחה את הבקשה לחילוט הרכב.

זכות ערעור תוך 45 יום לבית המשפט המחוזי בחיפה.

ניתן היום, כ"ט אייר תשפ"ה, 27 מאי 2025, במעמד הצדדים.